

vi kan få en international regulering af det, da det er det, der vitterlig vil batte noget.

Nu har jeg læst mig til, at hr. Rune Lunds parti i weekenden skal drøfte, om de nu ikke alligevel skal til at anerkende virkeligheden i forhold til EU. Her tror jeg, at hvis den beslutning nu bliver taget på Enhedslistens landsmøde, er man nødt til sådan at overveje det, for så kan man ikke bare hver gang sige: Skal vi ikke lave nationalt forbud? Så er man altså, hvilket Danmark er, en del af en forening, der siger: Vi prøver at regulere nogle af de her ting i fællesskab og baserer os på konkrete risikovurderinger, så vi ikke bare gør det ud i det blinde, og så den regulering, vi laver, er troværdig.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg vil sige, at i Enhedslisten er vi meget stærke tilhængere af internationale aftaler på miljøområdet. Vi er uenige i, hvordan EU er opbygget. Jeg tror, at miljøministeren godt er klar over, at siden 1994, hvor Enhedslisten kom i Folketinget, har vi kæmpet for miljøforbedringer der, hvor de kan forbedres, og det gælder også i EU, når det er muligt.

Det er jo også derfor, at det at gå foran, og det kan godt være i alliance med Sverige og Norge og Holland, som jo også er inde på de her tanker om et forbud mod de her meget farlige kemikalier, kan kombineres med det at kæmpe for høje internationale minimumsstandarder, samtidig med at de enkelte lande har retten til at gå videre og indføre skrappe regler end dem, der gælder i EU. Det er jo det, der er hele tankegangen bag det her forslag. Er ideen om, at landene skal have retten til at gå videre og indføre skrappe regler, ikke noget, som tiltaler miljøministeren? Det er jo det, der er den grundlæggende tanke bag det her forslag.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

I nogle tilfælde kan det være vældig fornuftigt, ligesom vi har gjort det på f.eks. F-gasområdet. Men det, der er problemet her, er jo, at vi er ved at få lavet en risikovurdering. Hr. Rune Lund og hans parti fremsætter et beslutningsforslag i Folketinget, før man har resultatet af den her, og siger: Skulle vi ikke bare lave forbud; hvor svært kan det være? Her siger jeg, at jeg tror, at det er rigtig vigtigt, at vi prøver at basere os på, hvad risikovurderingerne viser.

Hr. Rune Lund må jo også medgive, at vi hele tiden skal være opmærksomme på, om der er alternativer til de stoffer, vi forbyder. Ellers er det et slag i luften, og det er det, jeg sådan set mener er resultatet af det her beslutningsforslag. Det er sådan set sympatisk nok, men det er bare et slag i luften.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Man kan jo godt sige, at det ikke altid er spørgsmålet om, hvorvidt der findes alternativer, der skal være afgørende, for hvis det er sådan, at det, man rent faktisk bruger, dokumenterbart har en sådan virkning, at det skader sundhed og miljø, er det jo ikke nok bare at spørge, om der kan findes nogle alternativer. Så må man i nogle situationer sige, at de må forsvinde ud af brugen.

Men det var ikke så meget det, jeg ville spørge om. Det, jeg vil spørge ministeren om, er, om ministeren finder det acceptabelt, at vi i dag har en situation, hvor man lovligt kan sprede spildevandsslam ud på danske marker og for den sags skyld ud på danske afgrøder, uden at der eksisterer grænseværdier for indholdet af netop bromerede flammehæmmere.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Igen, der skal vi jo have den viden og de risikovurderinger, der skal til, og så kan man altid tage ny viden ind i slambekendtgørelsen.

Jeg mener, at hr. Johs. Poulsens parti dog plejer at være på det hold – nu har jeg jo ikke haft lejlighed til at høre hr. Johs. Poulsens hovedindlæg endnu – som jeg også før refererede i forhold til den tidligere regering og handlingsplanen for bromerede flammehæmmere, hvor man siger, at det her skal klare internationalt. Hvis vi så skal lave nogle nationale tiltag, skal f.eks. risikovurderingen være hundrede procent på plads.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det er helt rigtigt, at man naturligvis skal gå så langt, man kan komme, internationalt. Jeg hører desværre efterhånden alt for ofte i alt for mange sammenhænge miljøministeren bruge internationale samarbejder og internationale forhold og jura på internationalt plan som undskyldning for ikke at skabe en tilstrækkelig fremdrift i sa-